

de-Péage (Frankrike) och bolaget EAS, Livange (Luxemburg) har den 23 september 1998 väckt talan mot Europeiska gemenskapernas kommission vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt. Sökandena företräds av advokaten Jean Claude Fourgoux, Paris, delgivningsadress: Pierrot Schiltz, 4 rue Béatrix de Bourbon, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 15–16 juli 1998,
- formellt konstatera att sökandena har förbehållit sig rätten att senare framställa skadeståndsanspråk,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena, som importerar fordon av märkena Isuzu, Daihatsu, Suzuki och Subaru till Frankrike, är numera försatta i konkurs. De ifrågasätter kommissionens beslut att avslå deras klagomål, ingivet för hela 13 år sedan, beträffande ett självbegränsande system för import till Frankrike av fordon av vissa andra japanska märken. I beslutet i fråga uttalades att den franska förvaltningen ensam var ansvarig för fördelningen av kvoterna, vars överskridande kunde medföra administrativa sanktioner, och att påtryckningar utövades på varje importör för sig samt att klagomålet inte längre företedde något gemenskapsintresse och inte längre hade någon aktualitet.

Sökandena gör i första hand gällande att svaren underlåtit att beakta förstainstansrättens domar av den 29 juni 1993⁽¹⁾ och av den 18 september 1996⁽²⁾, vilka båda avsåg samma överträdelser. Av domarna följde enligt sökandena en skyldighet för kommissionen att göra en ny prövning i ärendet. Denna prövning skulle sedan objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter hade inhämtats i fråga om huruvida de franska myndigheterna hade utövat påtryckningar på de berörda företagen som dessa inte hade kunnat stå emot, för att företagen skulle agera så som påtalats i klagomålet och således att agerandet av de i franska moderlandet godkända importörerna inte omfattades av konkurrensreglerna eftersom företagen saknade tillräcklig autonomi.

Sökandena anser det vara chockerande att se hur svarandeinstitutionen i dag gör gällande att klagomålet saknar intresse på grund av att förfarandet har pågått under så lång tid, eftersom det är kommissionen själv som genom sin försunliga handläggning har förorsakat denna tidsutdräkt. Enligt deras uppfattning borde kommissionen, enligt all rim och reson, redan för 13 år sedan ha tillställt

de samverkande företagen och deras interesseorganisation ett meddelande om anmärkningar. Det förelåg redan då tillräckliga bevis för samverkan. Det borde ha ankommit på de kritiserade företagen att under handläggningen bevisa att det så kallade självbegränsningssystemet, vilket var förenat med vissa förmåner för dem, som t.ex. utestängande av övriga japanska konkurrenter från marknaden, inte var följden av affärsmässiga val utan var föranlett av påtryckningar från franska staten som de inte hade kunnat stå emot och som riskerade att orsaka dem stora förluster.

Sökandena gör även gällande att det, med undantag för det förfarande som avses i artikel 115 i fördraget, inte finns någon i fördraget angiven kategori av tillåtna förfaranden som omfattar ett sådant självbegränsningssystem som det aktuella systemet, med hänsyn till att Frankrike aldrig har begärt att få tillämpa skyddsåtgärder på detta område. Kommissionen kunde inte heller åberopa någon som helst fransk lagstiftning till stöd för att anse att gemenskapens konkurrensrätt inte var tillämplig på de samverkande företagen, eftersom det inte finns någon sådan lagstiftning.

⁽¹⁾ Mål T-7/92, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen (Rec. 1993, s. II-669; svensk specialutgåva, volym 14).

⁽²⁾ Mål T-387/94, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen (REG 1996, s. II-961).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 september 1998 av RJB Mining plc

(Mål T-156/98)

(98/C 358/42)

(Rättegångsspråk: engelska)

RJB Mining plc har den 29 september 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Mark Brealey och Jonathan Lawrence, i egenskap av ombud, delgivningsadress: advokatbyrån Arendt & Medernach, 8–10 rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 29 juli 1998 om godkännande av RAG Aktiengesellschafts förvärv av Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH på de grunder som anförs i ansökan, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden i detta mål är ett publikt aktiebolag bildat i England och Wales som sysslar med produktion inom kolindustrin i England. Dess största aktieägare är institutionella investerare, privata investerare, ledare och sökandens anställda. Genom det omtvistade beslutet har kommissionen i enlighet med artikel 66.2 i EKSG-fördraget på vissa villkor godkänt att RAG förvärvar Saarbergwerke och Preussag. Dessa tre företag är de enda tre återstående tyska stenkolsproducenterna. De enheter som ingår i koncentrationen har uppenbarligen kommit överens om att avstå från delar av verksamheten med kolimport till en oberoende tredje part och att strukturellt dela upp återstoden av kolhandeln i inhemsk handel och import.

Sökanden gör gällande att kommissionen inte iakttagit bestämmelserna i artikel 66 och artikel 4 c i EKSG-fördraget och kommissionens beslut 3632/93/EKSG (kodexen)⁽¹⁾ då den fattade det omtvistade beslutet. Beslutet yrkas också ogiltigförklarat på den grunden att grundläggande processrättsliga krav åsidosatts; däribland motiveringskyldigheten och principen om god förvaltningssed.

Enligt sökanden har kommissionen inte ansett att effekten av det omtvistade beslutet är att göra det möjligt att genomföra koncentrationen, även om tyskt statligt stöd utgör en del av koncentrationen, och sådant statligt stöd har inte och kan inte anses vara tillåtet enligt kodexen. I detta hänseende skall det framhållas att det i det omtvistade beslutet inte ens nämns att statligt stöd ingår i koncentrationsplanen. Än mindre analyseras stödets inverkan på parternas ställning på marknaden. Det faktum att den köpeskilling som RAG skall erlagga för Saarbergwerke med anledning av koncentrationen endast är 1 tysk mark omnämns ingenstans i beslutet.

Sökanden hävdar att kommissionen i det omtvistade beslutet har angivit att detta endast berör tillämpningen av artikel 66 i EKSG-fördraget och inte tillämpningen av bestämmelser om kontroll av statligt stöd. Sökanden bad kommissionen intyga att den skulle tillämpa bestämmelserna om statligt stöd och förhindra koncentrationen från att genomföras utan föregående godkännande av det statliga stöd som utbetalades till de företag som ingick i koncentrationen och av det statliga stöd som ingick i och utgjorde en förutsättning för koncentrationen. Eftersom kommissionen har vägrat att intyga detta tvivlar sökanden under dessa omständigheter inte på att den koncentration som godkänts genom det omtvistade beslutet kan, och nu kommer att, genomföras utan att kommissionen uppfyller sina åligganden.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1993, s. 12.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 september 1998 av Bernard Bareyt m.fl.

(Mål T-158/98)

(98/C 358/43)

(Rättegångsspråk: franska)

Bernard Bareyt, Ivone Benfatto, Denis Bessette, Giuliano Dalle Carbonare, Enrico Di Pietro, Barry John Green, R Emmelt Haange, Michel Huguet, Marcus Iseli, Cornelis Jong, Neil Mitchell, Pier Luigi Mondino, Alfredo Portone, Carlo Sborchia, Alessandro Tesini och Mike Michael Wykes, samtliga bosatta i Naka (Japan), har den 30 september 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainsansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten Nicolas Lhoëst, Bryssel, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 15 maj 1998 om avslag på sökandenas klagomål,
- ogiltigförklara sökandenas lönebesked för november månad 1996 och påföljande månader, vilka har utfärdats med tillämpning av den korrigeringskoefficient som fastställdes i rådets förordning (EKSG, EG, Euratom) nr 1785/97, inbegripet lönebeskeden för de månader under vilka administrationen har krävt återbetalning av tidigare överskjutande belopp,
- om så är nödvändigt,
 - fastställa att förordning (EKSG, EG, Euratom) nr 1785/97, som antogs av rådet den 11 september 1998 på förslag av svaranden, inte skall tillämpas, eftersom det däri fastställs en särskild korrigeringskoefficient för Naka,
 - förplikta svaranden att ersätta sökandena för de retroaktiva löneavdrag som har gjorts sedan maj månad 1997 med avseende på återbetalningen av lön,
 - förplikta svaranden att ersätta sökandena för den löneminskning som infördes i november 1997 genom tillämpning av den nya korrigeringskoefficienten,
 - förplikta svaranden att betala dröjsmålsränta på de belopp som svaranden förpliktas att ersätta, med verkan från den dag då avdragen ägde rum,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.